

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 12

15. JUNI 1926

75. AARGANG

SEKS AARSAGER FOR TIENDE BETALING.

(Af George S. Bunker i »Improvement Era«.)

Værer altid rede til at forsvare Eder med Sagtmodighed og Ærefrygt for enhver, som begærer Regnskab af Eder om det Haab, som er i Eder. (Peter I. 3 : 15.)

Forste Aarsag:

Jeg betaler Tiende, fordi jeg behøver Penge.

A. For at kunne betale min Skyld.

B. For at føde, klæde og uddanne min Familie.

C. For at samle mit Slægtregister og frelse de døde.

Fører al Tienden til Forraadshuset, at der kan være Spise i mit Hus, og prøver mig dog derved, siger den Herre Zebaoth, om jeg ikke vil aabne Eder Himmelens Sluser og udgyde Velsignelse over Eder i Overmaal. (Mal. 3 : 10.)

Anden Aarsag:

Jeg betaler Tiende, fordi jeg behøver en Kompagnon.

A. Jeg kan ikke arbejde alene.

B. Jeg tror paa Samarbejde, og maa have det.

Og jeg vil for Eders Skyld true Æderen, at den ikke skal

fordærve Eder Jordens Frugt; og Vintræet paa Marken skal ikke slaa Eder fejl, siger den Herre Zebaoth. (Mal. 3 : 11.)

Jeg plantede, Apollos vandede, men Gud gav Vækst. Saa er nu, hverken den noget, som planter, ikke heller den, som vander, men Gud, som giver Vækst. (Cor. I. 3 : 6., 7.)

Tredie Aarsag:

Jeg betaler Tiende, formedelst jeg ønsker at være ærlig; thi Herren forlanger en Tiendedel af mine Indtægter. Thi Jorden er Herrens og dens Fylde.

Og derfor skulde disse, som saaledes have ydet deres Tiende, betale en Tiendedel af alle deres aarlige Indtægter, og denne skal være dem en staaende Lov for evig, for mit hellige Præstedomme, siger Herren. (Pagt B. 119 : 4.)

Hvo, som er tro i det mindste, er ogsaa tro i meget; og hvo, som er uretfærdig i det mindste, er ogsaa uretfærdig i meget. Dersom I da ikke have været tro i den urette Mammon, hvo vil betro Eder den sande? (Luk. 16 : 10., 11.)

Mon et Menneske tor bedrage Gud? thi I bedrage mig, og dog sige I, hvormed have vi bedraget? Med Tienden og Afgiften! (Mal. 3 : 8.)

Fjerde Aarsag:

Jeg betaler Tiende, fordi jeg ønsker en Arveret til denne Jord.

Salige ere de Sagtmodige, thi de skulle arve Jorden. (Mat. 5 : 5.)

I min Faders Hus ere mange Boliger; men dersom det ikke saa var, havde jeg sagt Eder det. Jeg gaar bort, at berede Eder et Sted. Og naar jeg er gaaet bort, og faar beredt Eder Sted, kommer jeg igen og vil tage Eder til mig, at hvor jeg er, skulle ogsaa I være. (Joh. 14 : 2, 3.)

Og der er mange Riger; thi der er intet Rum i hvilket der ikke er noget Rige; og der er intet Rige, i hvilket der ikke er Rum, enten et større eller et mindre Rige. Og hvert Rige er givet en Lov, og hver Lov har ogsaa visse Grænser og Betingelser. (Pg. Bog. 88 : 37, 38.)

Og atter, sandelig siger jeg Eder, Jorden opfylder et celistialt Riges Lov; thi den opfylder Maalet for sin Skabelse og overtræder ikke Loven. (Pg. Bog. 88 : 25.)

Og jeg siger Eder, om I mit Folk, ikke iagttage denne Lov og holde den hellig og formedelst denne Lov helliggøre Zions Land for mig, saa at mine Skikke og mine Rette maa holdes derpaa, at det kan være saare helligt, ser, sandelig siger jeg Eder, det skal ikke være et Zions Land for Eder. (Pg. Bog. 119 : 6.)

Og de, der ikke er helliggjorte ved den Lov, som jeg har givet Eder, nemlig Kristi Lov, skulle arve et andet Rige, nemlig et terrestrialt eller et telestialt Rige. (Pg. Bog 81 : 28.)

Femte Aarsag:

Jeg betaler Tiende, fordi jeg ønsker mit Navn indført i Lammets, Livets Bog.

Og intet urent skal komme ind i den, ej heller nogen, som udover Væderstyggelighed og Løgn; kun de, som ere skrevne i Lammets Livets Bog. (Aab. 21 : 27.)

Deres Navne skulde ikke findes nedskrevne i Guds Lovbog, ejheller deres Fædres Navne, ejheller deres Børns Navne, siger Hærskarernes Herre. (Pg. Bog 85 : 5.)

Og alle de, som ikke findes nedskrevne i Hukommelsens Bog, skulde paa den Dag ikke erholde nogen Arv, men de skulde sonderhugges og beskikkes deres Del blandt de Vantro, hvor der er Graad og Tænders Gnidsel. (Pg. Bog. 85 : 9.)

Sjette Aarsag:

Jeg betaler Tiende, fordi jeg ikke ønsker at findes blandt Klinten; thi denne skal opbrændes.

Han fremsatte en anden Lignelse for dem og sagde: Himmeriges Rige lignes ved et Menneske, som saaede god Sæd i sin Ager. Men der Folkene sov, kom hans Fjende, og saaede Klinte iblandt Hveden, og gik bort. Men der Grøden voksede og bær Frugt, da lod ogsaa Klinten sig tilsyne. Men Husbondens Tjenere kom frem og sagde til ham: Herre, saaede du ikke god Sæd i din Ager? Hvorfra har den da Klinten? Han

sagde til dem: det har et fjendsk Menneske gjort. Da sagde Tjenerne til ham: vil du da, at vi skal gaa hen og luge den af? Men han sagde: nej: paa det I ikke skulde tillige med den rykke Hveden op, naar I luge Klinten af. Lader dem begge vokse tilsammen indtil Høsten; og i Høstens Tid vil jeg sige til Hostfolkene: sanker først Klinten tilsammen, og binder den i Knipper, at opbrænde den; men samler Hveden i min Lade. (Mat. 13 : 24—30.)

Thi se, Dagen kommer, der brænder som Ovn, og alle Hovmodige og hver, som over Ugudelighed, skulde vorde Halm, og Dagen, der kommer, skal fortære dem, siger den Herre Zebaoth, saa at den ikke levner dem Rod eller Gren. (Mal. 4 : 1.)

Ser, nu hedder det idag indtil Menneskenes Son kommer, og sandelig, dette er en Offerdag og en Tiendedag for mit Folk; thi den, som har betalt Tiende, skal ikke opbrændes ved hans Tilkommelse. (Pg. Bog 64 : 23.)

TIL MEDLEMMER OG ANDRE.

Af Præsident *James E. Talmage*.

Det er almindelig i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helige, at Gudstjenesterne, ikke alene er aabne for Medlemmerne, hvis Pligt det er at overvære disse, men ogsaa for andre, som kommer med en fredelig Aand, enten for at undersøge eller gøre Spørgsmaal. Ingen er afvist formedelst de ikke er Medlemmer af Kirken. Undtagen herfra er dog de af vore Moder, som er særlig bestemte for Embedsmænd eller for Behandling af vore indre Affærer.

Det er en behagelig Kendsgerning indenfor saa at sige enhver Gren i denne Mission, at Undersøgere, som endnu ikke er indkommen i Kirken næsten altid overværer vore Søndagsmoder, saavel som de forskellige Organisationers Aftenmoder i Ugedagene. Mange af disse vore Venner tager en interesseret

og aktiv Del i Søndagsskole-Klasserne og i de kvindelige Hjelpeforeningers saavel som Ungdomsforeningernes Program. Vi haaber de forstaaer, at de er ligesaa velkomne til vore almindelige Møder som selve Medlemmerne.

Det sker uheldigvis, at nogle af Ikkemedlemmerne tager Anledning til at fremsætte Spørgsmaal i Klasserne, som ikke direkte er forbundet med Lektienes Opgave og en lignende Tendens har undertiden ogsaa vist sig hos selve Medlemmerne. Klasselederne og de Præsiderende skulde i Almindelighed lede Undervisningen paa en saadan Maade, at der ikke afviges fra dette, der er opgivet som Undervisnings-Emne, og ikke lade Spørgsmaal, som mulig er værdig at omtale, men som er fremmed for Lektien, blive indsmuglet i Undervisningstiden. Spørgsmaal, der ligger udenfor Lektien og som tilhører vore Lærdomsprincipper maa blive behandlet paa en hensynsfuld Maade af Læreren eller Missionærerne sammen med Forespørgeren, uden for Klassen. Undersøgere, som overværer vore Møder er velkomne Besøgende, og det er en meget vigtig Del af Missionærerens Arbejde at forklare vor Kirkes Lærdomme til saadanne. Naar vore besøgende Venner kommer til at forstaa Hensigten med de forskellige Møder, vil deres Fornuft afholde dem fra at indblande Spørgsmaal, som er udenfor Diskussions-Emnet.

I det hele taget, lad det ikke blive forglemt, at der er en væsentlig Forskel imellem en alvorlig Diskussion og en almindelig Debat.

ET LET HJERTE.

De Ting, der forbitrer Tilværelsen, er ikke de store Ulykker; det er de ubetydelige Ærgrelser, de smaa Misundelser, de daglige Skuffelser, Ubehageligheder og Naalestik, der tynger Hjertet og forbitrer Sindet.

Vogt dig, min Ven, og lad dem ikke gore det! Brug din Viljekraft til det yderste og hold dem paa Afstand.

At blive vred bortodsler din Livskraft og hjælper intet. Det er altid taabeligt og ubehageligt, undtagen naar du ser Uret begaaet mod andre.

Selv i saadanne Tilfælde vil Vrede sjeldent udrette noget godt.

Intet Menneske kan gøre sit bedste, undtagen naar han er glad. Et let Hjerte holder Sindet frit og aarvaagent og Fingrene smidige. Ingen Ulykke er saa stor som den, der forbitrer Sindet.

Saalænge Sindet er glad og tilfreds, er intet tabt. Et let Hjerte løfter op, et tungt Hjerte trykker ned.

»Western Farmer«.

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST.

Ældste Peter S. Christiansen og Hustru Wilhelmine J. Christiansen fra Salt Lake City og Ældste Karl M. J. Thomsen fra Magna, Utah, ankom til København den 22. Maj med »Frederik VIII«. De havde en meget behagelig Rejse og befinder sig i bedste Velgaaende. Paa Missionens Vegne byder vi dem hjertelig velkommen og beder, at Herren maa velsigne dem i deres Arbejde.

BESKIKKELSER.

Ældste Peter S. Christiansen som Oversætter for Skandinaviens Stjerne. Broder Christiansen, som i flere Aar har været Bikubens Redaktør, er særlig egnet for denne ansvarsfulde Stilling.

Vi tror, at Stjernens Læsere vil være meget glade ved denne Beskikkelse.

Søster Wilhelmine J. Christiansen er beskikket til at virke i de kvindelige Hjælpeforeninger i Missionen.

Ældste Karl M. J. Thomsen er beskikket til at virke i Aalborg Konference.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

HAAB.

(Af *J. E. Hickman* i »Imp. Era«.)

Haab, den evige Troster. Velsignet er hans vederkvægende og trøstende Ord til de bekymrede og modløse. Han vandrer ved Siden af de fortvivlede og opmuntrer dem, selv om Ødelæggelsen stirrer dem i Møde og synes at være den eneste Udvej. Haab følges med Tro og holder ham stærk og modig under Udovelsen af hans Gerning.

Maa jeg vandre med dem begge, at jeg altid maa have Styrke og Mod til at udføre alt, hvad min Fader har sendt mig her at gore.

Haab lindrer, naar vi er nedtrykte og bedrøvede. Han leder os til at tro, at vi kan opnaa alt, hvad vi ønsker. Han leder Forskeren til Jordens Grænser og den forviste mod et fantastisk Hjem. Han vender tilbage med Erindringer om tabte Idealer og udpeger for os en ny Forjættelsens Stjerne. Dersom vi skubber ham til Side, kommer han igen efter mange Dage med et endnu venligere og mere glædestraalende Lys.

Han vandrer med os i Trøstesløshedens Ørken, og ligesom et Fata Morgana leder han os fremad, fremad, indtil den sidste Draabe af Energi er gaaet. Naar den sidste Ven har forladt os, og Stjernerne er borte, da løfter Haabet os op og kaster en Straale af Lys midt igennem Midnattens Mørke, indtil vi igen faar Øje paa vor Kurs. Ja, mere, han staar ved Dødssengen, medens Døden staar ved Døren. Og naar Døden tilsidst sejrer, peger Haabet alvorsfuldt ud over Graven til et Liv hinsides og byder os tro paa ham.

Den, der vilde tilintetgøre Haabet, vilde slukke Lyset, der har ført den menneskelige Familie gennem Kriges og Blodsudgydelsers stormfulde Tider til skønnere og lysere Tilstande.

DEN NORSKE MISSION.

Den 13. mai reiste jeg en tur til Fredrikshald for at besøke søskende der. Der var averteret et emne og et møte avholdtes i Folkets Hus, hvilket var godt besøkt av søskende og fremmede. Dette var det første offentlige møte der var avholdt der i byen paa en lang tid. Der blev ogsaa avholdt et præstedømsmøte om aftenen i broder Jens M. Johansens hjem, hvor broderne bar deres vidnesbyrd og var taknemmelige for at ha en kundskap om evangeliet, og ønsket at arbeide med fornyet iver for evangeliets fremme.

Besøket var meget paaskjønnet av de hellige, og en god aand hersket blandt dem. Ældste Hyrom Domgaard virker i denne Gren.

Den 20. mai reiste ældste Willard Arveseth og undertegnede til Moss, hvor vi møtte ældste Hyrom Domgaard, der hadde arrangeret for avholdelse av et møte i Folkets Hus dets steds. Der var ogsaa averteret et emne i Moss avis, og de hellige og nogen av deres venner møtte frem. Et interessant og livlig møte avholdtes, hvilken anledning de hellige i denne gren ikke saa ofte har, og de var glade over vort besøk, og vi lovet at komme snart igjen.

Martin Christophersen,
missionspræsident.

DAAB — OSLO GREN.

Olga Marie Thue Christensen blev indlemmet i kirken ved daab den 23. mai. Daabshandlingen utførtes av ældste Howard J. Engh og haandspaalæggelsen av missionspræsident Martin Christophersen.

DRAMMENS GREN.

Følgende personer blev indlemmet i kirken ved daab den 27. mai: Greta Karesia Bergkvist, Gunnar Ludvig Johansen og Gudrun Bergliot Olsen. Daabshandlingen utførtes av ældste Frans Olsen og haandspaalæggelsen av ældste Frans Olsen og Geo. A. Widsten.

DØDSFALD — FREDERIKSHALD GREN. —

Søster Thora Marie Gundersen Johansen døde i sit hjem den 19. mai efter en lang tids sygdom. Hun var født i Tistedalen pr. Fredrikshald den 21. februar 1890, og blev efter eget forlangende indlemmet i kirken ved daab den 24. august 1900. Hun var mor til otte barn, hvorav de syv er ilive. Hun har været et trofast medlem av kirken, og har tat en aktiv del i søndagsskolen og kvindeforeningen, og var interesseret i kirkenes arbejde til det sidste.

Begravelsen foregik fra kapellet i Frederikshald den 27 mai under stor deltagelse av slekt og venner. Sangen utførtes av kirkegaardens kor. Aapningsbønnen av forstander Gustav Andersen, og talen av missionspræsident Christophersen. Graven indviedes av ældste Hyrum Domgaard.

Martin Christophersen,
missionspræsident.

HVAD ER ET HJEM?

Ikke et stort hus og flotte værelser; men det er det sted, hvor man fødes og hvor man moter sin mors første kjærlighet; det sted hvor gode forældre danner et kjærligt forsyn som tar sig af alle ens fornøtheter paa den bedste Maate; det er det sted, hvor far er konge og mor er dronning, hvor søstre og brødre er de bedste lekekammerater, hvor man har oplevet barndommens skjønneste timer, som den engelske dikter skriver: O jeg mindes, o jeg mindes det hus, hvor jeg blev født, det lille vindu, hvor Guds sol mig hilste, o saa sødt. Det er det sted, hvor ens bløte sind præges af kjærlige omgivelser, det sted, hvor den første karakterdannelsen sker og hvor det derfor gjælder om at man faar sit øie opladt for det gode, det sande og det rette. Hvor far og mor forsøker i al barnslighet at forklare sine born evangeliets første principper, saa det kan fæste sig i deres sind og tanker, og da vil de blive

nyttige tjenere og tjenerinder for Herrens store og herlige sandheter, og vil være dem til velsignelse baade for tid og evighet. Den som har været saa lykkelig at leve sin barndom i et slikt hjem, glemmer det aldrig. Da kan vi i sandhet synge som det staar i vores søndagsskolesangbok. Der er skjønhed her paa jord, i et kjærligt hjem.

*Martin Halvorsen,
Bergens Green.*

GUDS STRAF — EVIG STRAF.

Ethvert tænkende Menneske, der læser Pagtens Bog, kan ikke undgaa at lægge Mærke til den forunderlige Tydelighed, som kendetegner de Aabenbaringer, Joseph Smith modtog allerede i Begyndelsen af sin profetiske Lobebane.

Det synes endog at være en gunstig Omstændighed — og uden Tvivl var det efter Forsynets Bestemmelse — at Joseph var saa lidt belemret med sekteriske Begreber og Traditioner, som det vel var muligt for et Menneske at være, der var født og opdraget, hvor han var. Hans Forældres Fattigdom og hans egen Mangel paa Skoleuddannelse er undertiden blevet fremhævet som Beviser mod hans profetiske Kaldelse, men i Herrens Øjne var de sikkert betragtet som Fordele, eftersom Rigdom vilde have givet ham Adgang til højere Uddannelse og bragt ham mere direkte i Forbindelse med Verdens Levevis og Tænkemaade, hvilket vilde have været til stor Skade for Joseph og i væsentlig Grad hindret ham i at udføre den Gerning, som Herren havde udset ham til.

Det ser ud til, at det var nødvendigt, at han skulde være saa fri for verdslig Indflydelse og Paavirkning, som det var muligt for et normalt udviklet Menneske at være, saa at intet skulde hindre ham i at modtage direkte Undervisning om Himmels rene Sandheder og drikke af selve Kilden, uden først at have nodig at frigøre sig for de Vildfarelser, som en højere Uddannelse i verdslig Henseende vilde have hildet

ham i. Det var derfor til Gavn for ham, at han opvoksede uden at være omgivet af Rigdom med dennes mange farlige Følger, og at han kun besad lidt af den Slags Lærdom, som Verden den Gang, saavel som nu, tillagde saa stor Betydning. Han havde ikke meget at skulle lære om igen, og hans Forstand var derfor aaben og modtagelig for alt det, som det maatte behage Herren at undervise ham om.

Senere blev han dog en lærd Mand i dette Ords rette Betydning; det vil sige, han modtog den rene Sandhed fra al Sandheds store Kilde, og med denne Sandhed som Grundvold var han i Stand til at undersøge, bedømme og gaa til Bunds i vor Tids Religion, Filosofi og Videnskab og adskille det rene og sande fra det overfladiske og daarlige. Det var denne Kundskab, der gav ham den store Overlegenhed, som han besad over sine Medmennesker, og indgød ham det Mod, som altid var saa fremtrædende i hans Karakter; men det var ogsaa dette, der opirrede hans Fjender. De hadede ham, baade fordi han blottede deres Hykleri og Bedrag, og fordi han omstyrtede deres Yndlingsteorier ved at vise deres Uholdbarhed og Tomhed.

Blandt de mest mærkelige Aabenbaringer, som blev givet i Kirkens første Dage, er der en, som kaldes: »En Guds Befaling og ikke Menneskers, given ved Profeten Joseph Smith til Martin Harris i Manchester, New York, i Marts 1830«, kort før Kirken blev organiseret. I denne Aabenbaring forklarer Herren ham, hvad der menes med Ordene »evig Straf«, som saa ofte benyttes i Skrifterne under Omtalen af de Ugudeliges fremtidige Tilstand.

Paa den Tid, da denne Aabenbaring blev givet, ansaas det for at være »haard Føde« at fremsætte en saadan Lærdom; derfor gav Herren Befaling, at denne Lærdom ikke skulde meddeles Verden, før Herren i sin Visdom fandt det belejligt; thi »de kan ikke taale haard Føde nu, men de maa have Mælk, at de ikke skal omkomme«. (Se Pag. Bog 19. Kap.)

Verden var sikkert ikke den Gang skikket til at modtage

en saadan Lærdom. Det var den almindelige Anskuelse blandt Datidens kristne Samfund, at et Menneske, der blev fordømt til at lide »evig Straf«, var uigenkaldelig fortabt og maatte vaande sig under Pinslerne gennem uendelige Evigheder, uden den ringeste Udsigt til nogensinde at slippe derfra.

Denne Anskuelse om evig Straf blev bestandig fremsat af Religionslærerne. Den var deres virksomste Middel, idet de fik Folk til i Frygt og Rædsel at antage sig deres Religion. Alle Sprogets kraftigste Udtryk blev brugt til at udmale Helvedes Rædsler og uendelige Pine. Endnu i vore Dage findes der Prædikanter, som nyder stor Anseelse for deres Dygtighed, men som paa den mest gribende Maade kan skildre de frygtelige Lidelser, der vil ramme dem, der dommes til at lide evig Straf.

Men hvor enkel og tydelig er ikke den Forklaring, som Herren gav gennem Joseph om disse Ords Mening:

»Dog staar der ikke skrevet, at der ingen Ende skal være paa denne Pine, men der staar skrevet: den evige Pine.

Atter staar der skrevet: evig Fordømmelse; og dette er mere udtryksfuldt end andre Skriftord, for at det kan virke paa Menneskenes Børns Hjerter, ganske til mit Navns Ære.

Og jeg vil forklare eder denne Hemmelighed, thi det bør eder at vide dette ligesom mine Apostle.

Jeg taler til eder, som er udvalgt til denne Gerning, som til én, at I kan indgaa til min Hvile.

Thi se, hvor stor er ikke Gudfrygtighedens Hemmelighed; thi se, jeg er evig, og den Straf, der bliver given fra min Haand, er evig Straf; thi *Evig* er mit Navn, hvorfor

Evig Straf er Guds Straf.«

Hvor stemmer denne Lære ikke overens med det rette Begreb om Guds Karakter. Hvilken stor Anstødssten blev ikke ryddet af Vejen for mange Mennesker ved saaledes at faa at vide, hvad der menes med »evig Straf«. Mangfoldige Mennesker kunde ikke tro paa Kirkesamfundenes gængse Læresætninger angaaende dette Punkt. De kunde ikke indse, hvorledes et retfærdigt Væsen kunde overgive sine Børn til et uendeligt Helvedes Kvaler.

Mange Prædikanter vilde den Gang hævde, at en hæderlig og retskaffen Mand alligevel var udsat for at komme til at lide denne frygtelige Straf uden nogen Udsigt til Forandring gennem al Evighed, dersom han ikke blev omvendt og sluttede sig til det af dem repræsenterede Religionssamfund. Hvilken uhyggelig og skrækindjagende Tænkemaade.

Paa den anden Side lovede man store Forbrydere, der maatte lade deres Liv paa Skafottet, at de skulde gaa til Himmelen i Faderens og de hellige Engles Nærværelse og nyde Herlighed evindeligt, dersom de inden deres Dod omvendte sig og bekendte Tro paa Jesus.

Intet Under, at mange Mennesker med Afsky trak sig tilbage fra saadanne Lærdomme. De løsrev sig fra al Religion og forkastede alle Præster. De rejste sig med Foragt imod et saadant Gudsbegreb og foretrak hellere ikke at tro paa et Liv efter Døden. Ude af Stand til at skille Sandheden fra Vildfarelserne i de sekteriske Religioner forkastede de det hele og overgik til Vantro og Fritænkeri.

Hvilket klart Lys kaster ikke Guds Ord over dette Spørgsmaal. Naar Skriften lærer, at Mennesker skal belønnes eller straffes i Forhold til deres Gerninger, saa viser denne Aabenbaring, hvorfra ovenstaaende er et Citat, hvorledes Straffen paa en retfærdig Maade vil blive tildelt hver Synder i Forhold til hans Overtrædelse. Straffen kaldes evig Straf, fordi Gud, som idommer den, er evig og uforanderlig. Der er altid den samme Straf for den samme Synd. Hver Synd medfører en evig Straf — den Straf, der i al Evighed er en Følge af en given Synd, men ikke saaledes at Straffen er evigtvarende for hver Synders Vedkommende. Andre Aabenbaringer fra Herren til Profeten Joseph viser ligesaa tydeligt, hvorledes ethvert Menneske vil blive belønnet for deres Trofasthed og enhver erholde Løn i Forhold til den Flid og Nidkærhed, som han har vist.

Der vil ikke være nogen Uretfærdighed ved Straffen og ikke nogen Begunstigelser ved Belønningen. Enhver vil modtage,

hvad der tilkommer ham, enten det er Straf eller Belønning.

Af denne Læresætning burde Menneskene indse, at der ikke vindes noget ved at begaa Synd, thi de maa enten omvende sig eller ogsaa lide Følgerne. Det er et helligt Liv og Levned, som vil bringe os den højeste Lon, og det er ved at holde Herrens Befalinger, at Mennesket vil blive kronet med Herlighed, faa Adgang til Himmeriges Rige og bo i Guds Nær-værelse. Det er ikke blot Omvendelse paa Dodslejjet, efter at have tilbragt sine bedste Dage i Syndens Tjeneste, og naar Livet har mistet sine Tillokkelser, og man ser tilbage paa den spildte eller daarligt anvendte Tid med Sorg, medens Lege-met ligger hentæret, og Døden nærmer sig. Dersom der sker en sand Omvendelse under saadanne Omstændigheder, saa er det i Sandhed bedre for den døende, end om der ingen fore-gik, og man maa derfor ikke ringeagte den, men man maa heller ikke tro, at Omvendelse af den Slags vil bringe den højeste Herlighed i Guds Rige.

Oversat fra »Juvenile Instructor«.

VÆRDIEN AF SELVBEHERSKELSE.

(Af Dr. O. S. Marden i »Success«.)

Det er lige meget, hvad Stilling, De indtager, eller hvor stor Deres Berømmelse eller Formue er, dersom De ikke kan sige med Walt Whitman: »Intet ude fra har nogen Magt over mig«, er De kun en stakkels svag, ubetydelig Skabning, der kastes hid og did af enhver Vind, der opstaar paa Livets Hav.

»Mægtigst er den Mand, der har sig selv i sin Magt«, sagde den stoiske Filosof Seneca. Og Forfatteren af Ordsprogene fortæller os: »Den langmodige er bedre end den vældige, og den, der hersker over sin Aand, er bedre end den, der ind-tager en Stad«. Erhvervelsen af en Formue eller Opnaelsen af Berømmelse er for intet at regne i Sammenligning med at

overvinde sig selv, med at tilvejebringe den fuldkomne indre Ro, som intet kan forstyrre. Den værdifuldeste af alle Besiddelser er at eje et fuldkomment ligevægtigt Sind.

Dersom De ikke har lært at kontrollere Deres Tanker og Følelser og at herske over Dem selv saaledes, at intet Tab eller Uheld, ingen af det daglige Livs Ubehageligheder eller store Ulykker kan bringe Dem ud af Ligevægt, faa Dem til at tabe Hovedet eller blive hidsig, da er De endnu en meget mangelfuldt udrustet Mand eller Kvinde.

Stærke Sjæle — Mænd med Sindsro og et klart Livssyn taber ikke deres Ligevægt under Livets Omskiftelser, Modgang, Ulykker og fejlslagne Beregninger.

Paa Livets Overflade overalt i Universet er der uophorlig Kamp, Forandring og Rastløshed, men i selve Tingenes Indre er der uforstyrret Ro, og i denne indre Ro og Stilhed bor den Evige — den mægtige Kraft, der skabte og opretholder Universet. Baade den ydre Rastløshed og den indre Fred findes indenfor hans Skaberværk.

Mennesket er meddelagtig i denne Naturens Dobbeltthed. Ligesom der er Stilhed i Naturens Indre, ligesom der er tavse Dybder i Havet, som selv de mægtigste Storme ikke kan naa, saaledes er der tavse Dybder i Menneskehjertet, som Livets Overfladestorme ikke kan forstyrre. At naa ind til denne Ro og bevidst leve og aande i den er Fred, Harmoni, Lykke og Fremadskriden.

Det er en fundamental Nødvendighed, at Love gives for at regere Menneskene; og Lydighed til Lovene er en selvfølgelig Pligt for ethvert Menneske i et organiseret Samfund. Overtrædelse af Lovene er ikke alene en Forbrydelse, men en Overtrædelse af sande religiøse Principper. Denne Verden vilde være en lykkeligere Verden om Menneskene bragte mere Religion ind i deres daglige Affærer, saavel i Forretning, Politik, som i det offentlige Liv.

James E. Talmage.

UDE FRA.

For kort Tid siden fejrede Missionærer og de Hellige i Hawaii denne Missions 75 Aars Jubilæum. Et Skuespil blev opført, som fremstillede det oprindelige polynesiske Folk og dets Modtagelse af Evangeliet.

Reed Smoot, Apostel i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og mangeaarig U. S. Senator fra Staten Utah, var for en Tid siden Genstand for en stor Hyldest ved en Banket paa Willard Hotel i Washington D. C. Dirigenten foreslog, at alle tilstedeværende rejste sig som en Paaskønnelse af det store Arbejde, der var udført af Senatoren, som Formand for De Forenede Staters Finanskomite, ved at faa Skattebeløbet nedsat med 387,000,000 Doll., hvilket vil komme enhver Skatteyder tilgode. Alle rejste sig og hyldede Utahs Senator med stormende Bifald.

Den største Velsignelse, der kan gives Menneskenes Børn, er Forstaaelsen om at opdrage dem selv til at kende den himmelske Orden og forberede sig til Samkvem med de himmelske Væsener, der lever i Guders Nærværelse.

Brigham Young.

INDHOLD:

Seks Aarsager for Tiende Betaling 177 Til Medlemmer og andre.. 180 Et let Hjerte 181 Den danske Mission..... 182 Haab 183	Den norske Mission 184 Hvad er et Hjem 185 Guds Straf — Evig Straf .. 186 Værdien af Selvbeherskelse 190 Ude fra 192
--	--

SKANDINAVIENS STJERNE er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Norge og Danmark. Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. Koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).